

ויברך אלהים את נח. רבי חזקיה פמח, (תhalim ל) לדוד משכיל אשרי נשוי פשע פסוי חטא. באשרי נשוי פשע פסוי חטא. פסוק זה בארוחה, אבל פסוק זה נתבאר בסוד החקמה. שהרי שנינו, בעשרה מני שבח שבח דוד את הקדוש ברוך הוא, ואחד מהם הוא מאותן עשר. ודוד הרגה את מתמאון עשרה. ודוד אתקין גרמיה עד לא עצמו בטרם שתהרה עלייו הרגה הוז.

אשרי נשוי פשע, שהרי בשעה שהקדוש ברוך הוא שוקל חטאים וזכיות של בני אדם של אותו ראי (שאותו) משקל שבעוד החטאים עלולים, ואזום האחרים, הזכיות שהן במשקל אחר, מכריעות למטה - וזה נשוי פשע.

כשי חטא - בשעה שהדין שורה בעולם, שייהה מכפה שלא ישלט עליו המשחית, כמו שייה לנוכח שפה אותו הקדוש ברוך הוא מאותו חטא שהמשיך עליו אדם על העולם. שפין חטא זה השפיע אדם על העולם, שאור הבירות שולטות, וכן אדם פולח מכם, והעולם לא התקין בתקונו. וכן קשיזא נח מהטהה, ברכו הקדוש ברוך הוא, שפטוב ויברך אלהים את נח ואת בניו וגוי.

וניהם פרו ורבו. בהני ברכאנ לא אשטבחו נוקבי, אלא את נח ואת בניו, אבל נוקבי לא אמר קרא. אמר רבי שמואן ואתם כלל לא דרכורי (ח"ג ע"ב) ונוקבי בחרדא. והוא את נח לאסגאה נוקבייה. ואת בניו לאסגאה נוקבי דלהון.

ובגין כך כתיב אתם פרו ורבו למבعد תולדות מבאן ולהלאה שרצוי בארץ. והכא יhib לון קדשא ברוך הוא שבע פקודי אורייתא לון וילך דאתו אבטרייה, עד

ויברך אלהים את נח. רבי חזקיה פמח (תhalim ל) לדוד משכיל אשרי נשוי פשע פסוי חטא. באי קרא דמקמתא אטמר. דהא פגינן בעשרה זיני שבחה שבך קודקדשא בריך הוא ויחד מנויו משכיל. והוא דרגא חד מאנו עשרה. ודוד אתקין גרמיה עד לא ישרי עליוי באי דרגא.

אשרי נשוי פשע, דהא בשעתא קדשא בריך הוא אתקיל חובי זוכוון דבני נשא דההוא (ר"א בר הוה) תיקלא דבستر חובי מספלקין ואנו אוחרני זכין דאנון בתיקלא אחרא מカリען לתפא דא הוא נשוי פשע.

כשי חטא בשעתא קדינא שראי בעלמא דיהא מחייב דלא ישלווט עליוי מתבלא, כמה דהוה לנח דכפי ליה קדשא בריך הוא מההוא חטא דאמישיך עלייה אדם על עולם. דכיוון חטא דא אנגיד אדם על עולם, שאר בריין שלטאן ובר נש דחיל מנויו וועלמא לא אתקין בתקוניה. ובגין כך בד נפק נח מתיבותא קדשא בריך הוא ברכיה. דכתיב ויברך אלהים את נח ואת בניו וגוי:

ואחים פרו ורבו. בהני ברכאנ לא אשטבחו נוקבי, אלא את נח ואת בניו, אבל נוקבי לא אמר קרא. אמר רבי שמואן ואתם כלל לא דרכורי (ח"ג ע"ב) ונוקבי בחרדא. והוא את נח לאסגאה נוקבייה. ואת בניו לאסגאה נוקבי דלהון.

ובגין כך כתיב אתם פרו ורבו למבعد תולדות מבאן ולהלאה שרצוי בארץ. והכא יhib לון קדשא ברוך הוא שבע פקודי אורייתא לון וילך דאתו אבטרייה, עד

התורה וילכֵל הבאים אחריהם, עד שעמָדוּ יִשְׂרָאֵל בַּמֶּרְסָיִן וְגַנְתִּין לְהַם כֹּל מְצֻוֹת הַתּוֹרָה בְּאֶחָד.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֵחַ וְגַוּ, זֹאת אֹתְהַ בְּרִית אֲשֶׁר אָנֹנוּ נָתַן בֵּינוּ וּבֵינוּכֶם וְגַוּ, אַתְּ קַשְׁתִּי נְמַתִּי בְּעָנָן. נְתַתִּי - מִקְדָּם לְכָן. רַبִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (יחזקאל א) וּמִפְּעָל לְרַקִיעַ אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁם בְּמִרְאָה אָבִן סְפִיר דָמוֹת כְּפָא. מַה בְּתוּב לְמַעַלָּה ? וְאַשְׁמָעָ אֶת קֹול בְּנֵפִיהם בְּקוֹל מִים רַבִּים בְּקוֹל שְׁדֵי בְּלַכְפָּן. אַלְוּ אַרְבָּע חִיוֹת גְּדוֹלֹות עַלְיוֹנוֹת קְרוֹשֹׁות שָׁאוֹתוֹ רַקִיעַ מַתְקָן עֲלֵיכֶם. וְכֹל הַכְּנִפִּים (נְפָרוֹת) מַתְחִרְבוֹת זוּ בָּזָו לְכַסּוֹת אֶת גּוֹפָם.

וּבְשַׁעַה שֶׁהָם פּוֹרְשִׁים בְּנֵפִיהם, נִשְׁמַע קֹול הַכְּנִפִּים שְׁלַכְלָם שָׁאוּמָרִים שִׁירָה. זֶהוּ שְׁבַתּוֹב בְּקוֹל שְׁדֵי, שֶׁלָּא שׁוֹקֵךְ לְעוֹלָמִים, כִּמוֹ שָׁגָאָמָר (תְּהִלִּים ל) לְמַעַן יִזְמַרֵּךְ כְּבָוד וְלֹא יִדּוֹם. וּמָה אָמָרִים ? (שם צח) הַזְּדִיעַ ה' יִשְׁוֹעַתּוּ לְעַנִּי הָגּוֹים גָּלָה צְדָקָתוֹ.

קוֹל הַמְלָה בְּקוֹל מַחְנָה, בְּקוֹל מַתְחִרְבָּה מַחְנָה קְדוֹשׁ כְּשַׁמְתְּחִבָּרִים כֶּל הַאֲבָאות הַעֲלִיוֹנוֹת לְמַעַלָּה. וּמָה אָמָרִים ? קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ ה' צְבָאות מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ כְּבָודוֹ. חֹזְרים לְדָרוֹם, אָמָרִים קְדוֹשׁ. חֹזְרים לְאַפְּזֵן, אָמָרִים קְדוֹשׁ. חֹזְרים לְמַזְרָח, אָמָרִים קְדוֹשׁ. חֹזְרים לְמַעַרְבָּה, אָמָרִים בְּרוֹךְ.

וְזַרְקֵעַ הַזָּה עַזְמָד עַל רַאשֵּׁיהם. וּכְלָמַד מִקּוֹם שְׁהִיא הַוּלְכָת, מִסּוּכְבִּים פָּנִים לְאַוְתּוֹ צַד שְׁנַכְלָלִים הַפְּנִים בָּו. מִסּוּכְבִּ פָנִים לְאַרְבָּעָה רַוחַות, וְכֹל מִסּוּכְבִּים לְמַתָּה. בְּרוּעַ שָׁלוֹ נַחֲקַת בְּאַרְבָּעָ פְנִים: פָנִי אֲרִיה, פָנִי נְשָׁר, פָנִי שׂוֹר, פָנִי אָדָם. חַקּוֹק בְּכָלָם אָדָם. פָנִי אֲרִיה אָדָם. פָנִי נְשָׁר אָדָם. פָנִי שׂוֹר אָדָם. אָנָפִי נְשָׁר אָדָם. אָנָפִי שׂוֹר (ר"א אָדָם). בְּלָהוּ

דָקִיּוֹם יִשְׂרָאֵל בְּטוֹרָא דְסִינִי וְאַתִּיְהַב לֹזֶן כָּל פְּקוּדי אָוֹרִיִּתָא כְּחַדָּא :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֵחַ וְגַוּ. זֹאת אֹתְהַ בְּרִית קַשְׁתִּי נְתַתִּי בְּעָנָן. נְתַתִּי מִקְדָּמת דָנָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן פָתַח (יחזקאל א) וּמִפְּעָל לְרַקִיעַ אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁם בְּמִרְאָה אָבִן סְפִיר דָמוֹת כְּפָא. מַה כִּתְיב לְעַילָא וְאַשְׁמָעָ אֶת קֹול בְּנֵפִיהם בְּקוֹל מִים רַבִּים בְּקוֹל שְׁדֵי בְּלַכְפָּן. אַלְיִין אַרְבָּע חִיוֹן רַבְּרַבָּן עַלְאַיִן קְדִישִׁין דְהַהוּא רַקִיעַ מַתְקָנָא עַלְיִיהוּ. וּבְלָהוּ גְּדִפִּיְהָוּ (ר"א ג פריש)

מַתְחִבְרָאָן דָא בְּדָא לְחַפְּיִיא גְּפִיְהָוּ.

וּבְשַׁעַתּוֹ דָאנוֹן פְּרִשִּׁי גְּדִפִּיְהָוּ, אַשְׁתַּמְעָ קֹול גְּדִפִּין דְכָלָהוּ דְאָמָרִי שִׁירָתָא, הַדָּא הוּא דְכִתְיב בְּקוֹל שְׁדֵי. דָלָא אַשְׁתַּבְכִּיךְ לְעַלְמָיִין. בְּמָה דְכִתְיב, (תְּהִלִּים ל) לְמַעַן יִזְמַרֵּךְ כְּבָוד וְלֹא יִדּוֹם. וּמָאי אָמָרִי, (תְּהִלִּים צח) הַזְּדִיעַ יִי יִשְׁוֹעַתּוּ לְעַנִּי הַגּוֹים גָּלָה צְדָקָתוּ.

קוֹל הַמְלָה בְּקוֹל מַחְנָה, בְּקוֹל מַשְׁרִיקִיתָא קְדִישָׁא כְּדַמְתָּבָרָן כֶּל חִילִין עַלְאַיִן לְעַילָא. וּמָאי אָמָרִי קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יִי צְבָאות מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ כְּבָודוֹ. אַהֲדָרוֹ לְדָרוֹם אָמָרוּ קְדוֹשׁ, אַהֲדָרוֹ לְאַפְּזֵן אָמָרוּ קְדוֹשׁ. אַהֲדָרוֹ לְמַזְרָח אָמָרוּ קְדוֹשׁ. אַהֲדָרוֹ לְמַעַרְבָּה אָמָרוּ בְּרוֹךְ.

וְהַאֲרִיעַ קָאִים עַל רִישֵׁיהָן. וּבְכָל אַתָּר דְאַיִיה אָזְלָא, אָסְחָרוֹ אָפִין לְהַהוּא סְטָרָא דְאַתְכָלִילוּ אָנָפִין בֵּיה. אָסְחָרוֹ אָנָפִין לְאַרְבָּע זְוִיִּין, וּבְלָהוּ מִסְתְּחָרִין לְתַתָּא. בְּרַבּוֹעָא דִילִיה אַתְגְּלִיפָת בְּאַרְבָּע אָנָפִין, אָנָפִי אֲרִיה. אָנָפִי נְשָׁרָא. אָנָפִי שׂוֹר. אָנָפִי אָדָם. גְּלִיף בְּכָלָהוּ אָדָם. אָנָפִי אֲרִיה אָדָם.